

АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ

Изх. No. 534/28.02.97

ДО

2/11.9.2/97
4. III. 1997
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г-н Д-р. Колев
4. III. 1997

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

ОТ АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ,
представявана от **ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ -**
ПРЕДСЕДАТЕЛ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО No.2/1997 ГОД.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

Конституирани сме като заинтересована страна по горепосоченото дело, поради което представяме становище в определения 14-дневен срок и молим да го приемете. Становището ни се отнася единствено до искането за обявяване за противоконституционна на разпоредбата на чл.19 от Закона за данък върху печалбата, в частта, която се отнася за взаимозастрахователните кооперации.

1. Не споделяме съображението че „редакцията на чл. 19 създава „необяснима и с нищо неоправдана привилегия на т.н. „взаимозастрахователни кооперации“, че „легислативната уредба в Република България не познава такова понятие и че наименованието „взаимозастрахователна кооперация“ е „недефинирано понятие“.

Понятието „взаимозастрахователна кооперация“ е дефинирано в Закона за застраховането (ДВ бр.86/1996 г.), в Раздел II, озаглавен „Взаимозастрахователна кооперация“. От специалната законова уредба е видно, че взаимозастрахователната кооперация е особен вид кооперация, поради което е с особена регламентация. На първо място - взаимозастрахователната кооперация има специфичен предмет на дейност - застраховане на своите членове на основата на взаимността (чл.11 ал.2 от Закона за застраховането). Тя не може да извършва каквато и да била друга дейност (чл.2 и чл.4 от Закона за застраховането). На второ място - специфичният предмет на дейност налага и специално регламентиране условията за създаване (минимален брой учредители - 500 души), ръководство (със специални изисквания по закона) и финанси (наличие на гаранционен фонд, запасен фонд и резерви). Без законовата възможност за взаимозастрахователните кооперации да заделят резерви преди облагането с данъци, ТЕ ИЗОБЩО НЕ БИХА МОГЛИ ДА СЪЩЕСТВУВАТ. Естеството на застраховането като дейност предполага създаването на РЕЗЕРВИ И ФОНДОВЕ, предназначени за изплащане

на обезщетения по имуществено застраховане и суми по застраховане на живот. Редът и методиката на създаване на резерви и фондове се определя с Наредба, издадена от Министерския съвет (чл.51 ал.4 от Закона за застраховането), т.е. размерът на резервите се контролира от Министерския съвет, а „Застрахователните резерви по чл.51 ал.3 (задължителните резерви по закона) се включват в присъщите разходи на застрахователя“ - чл.55 от Закона за застраховането. Законът за данъка върху печалбата всъщност е в синхрон със Закона за застраховането и уреждайки другите въпроси във връзка с данъчното облагане на застрахователните дружества и кооперации, приповтаря и текст от Закона за застраховането.

2. Обявяването на чл. 19 от ЗПД в частта му за взаимозастрахователните кооперации за противоконституционен би означавало **ЗАБРАНА** за съществуването на такива кооперации, а именно такава забрана би била в противоречие с чл. 19 ал.4 от Конституцията (ще липсва необходимо условие за сдружаване на гражданите за провеждане на застраховане на взаимен принцип), както и с чл. 44 от Конституцията.

3. Не споделяме становището, че уредбата на чл.19, касаеща взаимозастрахователните кооперации е в „основно противоречие с традиционно установения кооперативен морал, наложил се в България за повече от 100 години кооперативно движение“ и че е тази уредба е в противоречие с основните кооперативни принципи, приети с документи на Международния кооперативен съюз и че с оглед чл.5 ал.4 от Конституцията е в противоречие с международния акт и оттам е незаконосъобразна.

Няма държава в света, в която взаимозастрахователните дружества да не могат да заделят резервите си преди облагането с данъци. Така е било и в България до 1946 година, когато мощните взаимозастрахователни дружества (сега в закона наречени кооперации) са били национализирани и вляти в Държавния застрахователен институт (въпросът е бил уреден със Закон за взаимозастрахователните дружества) Що се отнася до международните документи, взаимното застраховане има световна организация, наречена Association internationale des societes d'assurance mutuelle (AISAM), със седалище в Амстердам, Холандия. В тази организация членуват почти всички страни в света. България не е член, тъй като традициите на взаимното застраховане у нас са прекъснати от 50 години насам. Асоциацията на застрахователите се надява, че със Закона за застраховането тя ще бъде възстановена.

3. Що се отнася до претендираното противоречие със Закона за защита на конкуренцията, считаме че такова не е налице. Кооперациите, провеждащи взаимно застраховане на своите членове са поставени в равноправно положение, налице са условия и предпоставки именно за укрепване и насърчаване на конкуренцията. Взаимозастрахователните кооперации не биха могли да имат монополно положение спрямо останалите търговци, тъй като не могат да извършват каквато и да била друга търговска дейност, освен застраховане.

Предвид гореизложеното, молим да приемете становището ни, че чл.19 от ЗПД в частта, касаеща взаимозастрахователните кооперации не противоречи на Конституцията и не следва да се обяви за противоконституционна.

С уважение,

ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ